

retstridig Handling, idet der selvfølgelig ikke i saa Fald er nogen Rimelighed i Regelen's Anvendelse.

I § 34 er det foreslaaet, at Bestemmelsen i den nugældende Lovs § 31 om, at Retten til at være Fører, ved Dom kan frakendes en Fører, naar han paa Trods af givet Tegn fra ridende eller kørende ikke standser, udgaar, idet Bestemmelsen ikke har nogen større Betydning, da det, hvor der ikke er sket nogen større Skade, i Regelen vil findes for strængt at frakende ham Retten til at være Fører. — I 2det Stykke af § 34 er det derimod som ny Regel foreslaaet, at Politiet, naar der er sket en større Skade, midlertidig kan fratage en Fører hans Køretilladelse, da det formentlig vil findes upassende, at en Person, der har været Skyld i en saadan Ulykke og ikke kan undgaa at miste sin Køretilladelse ved Dommen, dog uhindret kan blive ved med at køre, indtil han bliver dømt.

Af vedhæftede Fortegnelser ses, hvorledes den ved Lov 1910 indførte Afgift af Motorkøretøjer har virket. Det indkomne Beløb, ca. 50,000 Kr. er fordelt med Halvdelen til Staten og med Halvdelen til Deling mellem København, Købstæderne og Amsraadene. De Beløb, der paa denne Maade indkommer, kan ikke opveje de betydelig forøgede Udgifter, Motorkøretøjer foranlediger til Vejes Vedligeholdelse; man har derfor, da der ikke findes nogen

særlig Grund til at fritage Motorcykler og navnlig de ofte ret store trehjulede Motorkøretøjer fra ogsaa at bidrage noget til de særlige Udgifter, der er bleven en Følge af den stærke Automobiltrafik her i Landet, foreslaaet, at ogsaa disse Køretøjer skal svare en mindre Afgift. For at Afgiften navnlig skal komme de store Hovedveje til Gode, der særlig befærdes af Automobiles, har man foreslaaet Statens Andel nedsat til $\frac{1}{4}$. Af Resten foreslaas det, at Amsraadkredsene samt Frederiksberg faar hver $\frac{1}{10}$, dog at Københavns Amsraad og Frederiksborg Amsraad samt København, hvilke Steder Trafikken er størst, og hvor de fleste Automobiles findes, hver faar $\frac{1}{20}$, samt at Købstæderne faar $\frac{1}{10}$ til Deling i Forhold til Antallet af de Motorkøretøjer, der er indregistrerede i hver Købstad.

I § 36, a, 2det Stykke, er tilføjet en Bestemmelse om, at udenlandske Motorkøretøjer kan færdes her i Landet med deres Hjemlands Kendingsmærker, saafremt Fordringerne i Konventionen af 11. Oktober 1909, der nu er tiltraadt af de fleste Lande i Europa, opfyldes — samt i samme Paragrafs e) en Bestemmelse om, at et udenlandsk Motorkøretøj kan holdes tilbage her i Landet, naar Overtrædelse af Loven har fundet Sted, indtil der stilles Sikkerhed for Betaling af Bøde og Erstatning.